Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pungant. diabolus ũ audacia trahendo spargit. Omne
peccatũ usq; spẗc blasphemia ñ remittet. Omnia peccata
ꝑpenitentiã dixit posse dimitti spẗc aut blasphemiã
dimitti posse negauit. q. sibimetipsis consentiebant sce
leris sui. q. opus spẗc sẗi aliq; saluti inuidentes demonio;
principis esse dixerunt. Et quicũq; dixerit uerbũ ẗra
filiũ hominis usq; neq; in hoc seculo neq; in futuro.
Qui ꝑpter uilã carnis infirmitatẽ in diuinitatẽ meã cre
dere renuerit. ꝑpenitentiã remissionẽ potest accipere.
qui ũ ꝑ desperationẽ spm sẗm dicit ñ posse in baptis
mo peccata dimittere seu sacramentũ dñici corporis
et sanguinis acceptũ nulla posse remissionis utilitatẽ
plus ceteris cibis offerre nec hic nec in futuro seculo ꝑ
pter remissionẽ. Et q. desperatiõ hic et in futuro negat
ueniã ꝑ culdubio aliquiq; remissionẽ indicat in futuro
peccatoq; siẗ sunt ociosa uerba et supfluę cogitationes.
si bene agere studet et praue gesta ante diẽ mortis emen
dare desiderat. Aut facite usq; ex fructu suo arbor cog
noscitur: Arbor bona xẗc est fructificans salutẽ.
Arbor mala diabolus ẗ ꝑditionẽ ꝑferens ẗsentientibus
sibi. Siue iudei mala arbor merito dicuntur q̃ fructũ
bone opationis arbori male t diabolo deputabant
unde digna rẗpheensione eos increpat dicens. Exha
bundantia enim cordis os loquitur. id ẗ ex inequicia cor
dis uiri uerba ꝑferunt blasphemię. Dico autem uobis usq;